

1. Je půlnoc město už spí ozvěnou kroky nám zní
 do ztichlejších oken budem řvát že nám zas ujíždí vlak
 nikdo nás neuslyší
2. To člověk moh' by se rvát hádat se rozčilovat
 a lidi budou mlčet dál najednou bláznem ses stal
 nikdo tě nevyslyší
3. Ať stále prší a houšť stejně je kolem nás poušť
 jednou tak najít chladnej stín a padnout do kopretin
 nemyslet na to co víš
4. Na chvíli zapomenout z tohohle světa se zout
 Už taky jednou přestat snít nedoufat bylo by líp
 že moudrost světa kdy sníš

- R: Snad jednou budeme si blíž
 možná že za rok nebo za století spíš
 a nebo budeme se rvát
 až nám zas ujede i ten poslední vlak
5. Jak jenom líp máme hrát - místo strun ostnatej drát
 a v hrdle nějak vážne hlas zkoušíme znovu a zas
 rozbořit vysokou hráz
6. Snad sebou strhne nás proud ač špatně umíme plout
 jednou snad najdem jinou zem tisíců krásných jmen
 kde tolik nepálí mráz

R: Snad jednou

7.=1.